26 Пасові передачі, будова, робота, область застосування, класифікація пасових передач.

(тема 3.4)

План

- 1. Будова пасових передач
- 2. Робота пасових передач
- 3. Область застосування пасових передач
- 4. Класифікація пасових передач
- 5. Деталі пасових передач

Пасові передачі

Пасові передачі складаються із паса, ведучого і веденого шківів та пристроїв для натягу паса. Вони служать для передачі енергії на значні відстані - до 15 метрів. Широке застосування пасові передачі

отримали в допоміжних механізмах та в сільськогосподарських машинах.

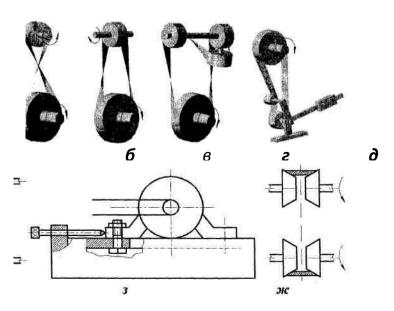
Класифікація пасових передач

Пасові передачі класифікуються за наступними ознаками:

За взаємним розташуванням осей валів: з паралельними осями (рис. 4.1, я, б, ∂\ кутові - осі валів пересікаються (рис. 4.1, в), з мимобіжними осями (рис. 4.1, г). За формою перерізу паса: плоскопасові (рис. 4.2, а), клино-пасові (рис. 4.2, б), зубчасті (рис. 4.2, ∂).

За напрямком обертання шківів: з однаковим напрямком (рис. 4.1, а, д), з протилежним напрямком (рис. 4.1, б).

За методом натягу паса: прості (рис. 4.1, ϵ ,), з натяжним роликом (рис. 4.1, д), з натяжним пристроєм (рис. 4.1, ϵ).

За конструкцією шківів: з однорядними шківами (рис. 4.1, α - д), ступінчатими шківами (рис. 4.1, ϵ), з конусними шківами (рис. 4.1, π).

. Паси

За профілем пасів пасові передачі діляться на плоско-, клино-, поліклинові і круглопасові.

Плоскі паси виготовляють із шкіри, бавовняної, шерстяної або синтетичної тканини; плівкові; гумотканинні. Останні найбільш поширені і бувають трьох типів: *A* - нарізними, *Б* - пошарово загорнутими, *B* -- спірально загорнутими (рис. 4.2, *a*).

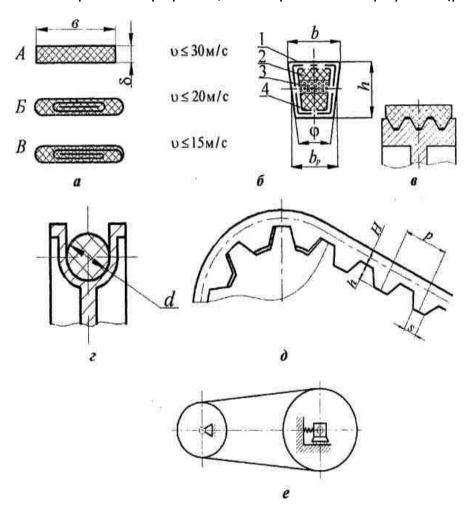

Рис. 4.2

Товщину паса вибирають за співвідношенням $\,\delta=\frac{d_1}{k_{\delta}}$, де k_{δ}

коефіцієнт товщини паса (k_{δ} = 25 - шкіряний, k_{δ} = 40 - гумотканин-ний, k_{δ} = 50... 100 - плівковий); d_1 - діаметр ведучого шківа.

Клинові паси. На рис. 4.2, δ показано переріз клинового паса: 1 - гумотканинна обкладина; 2 - шар розтягу; 3 - армований шар; 4 - шар стискання; ϕ - кут профілю (32°, 34°, 36°, 40°).

Паси нормального перерізу $\frac{b}{h} \approx 1,6... 1,7$.

О, А, Б, В, Г, Д, Е - за вітчизняним стандартом. Z, A, B, C, D - за стандартом JSO.

Паси вузькі при $\frac{b}{h} \approx 1,2... 1,3$.

УО, УА, УБ, УВ - за вітчизняним стандартом.

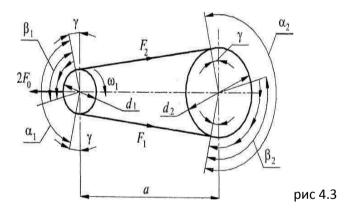
SPZ, SPA, SPB, SPC - JSO.

Ці паси досить перспективні, оскільки передають потужність в 1,5...2 рази більшу, ніж нормальні і при значно більших швидкостях.

Поліклинові паси (рис. 4.2, в) з поздовжніми клиновими виступами мають перевагу перед клиновими: однорідність натягу, більше передаточне число $u \le 10$ та швидкість $v \le 40$ м/с.

Круглі паси (рис. 4.2, *г*) виготовляють з гуми, шкіри, капрону, стальної спіралі тощо. Область застосування: прилади, кіноапаратура.

Геометричні параметри пасових передач

Міжосьова відстань:

$$-a = 2(d_1 + d_2)$$
 – для плоскопасової передачі; (4.11)

$$-a = 0.55(d_1 + d_2) + h$$
 – для клинопасової передачі; (4.12)

$$-a = 2(d_1 + d_2)$$
 – максимальна для клинової передачі; (4.13)

$$-a = \frac{1.5d_2}{\sqrt[3]{u}}$$
 — оптимальна для клинової передачі. (4.14)

Діаметри шківів:

для плоскопасової передачі $d_1 \approx (52...64) \sqrt[3]{T_1}$; (4.15) для клинопасової передачі - за моментом на веденому валу T_2 за стандартом вибирають профіль паса, площу його поперечного

перерізу і діаметр ведучого шківа d_1 , тоді $d_2 = d_1 u$ та приводять до стандартного значення.

Кути охоплення: $\alpha_1 = 180^{\circ} - 2\gamma$, $\alpha_2 = 180^{\circ} + 2\gamma$; (4.16)

$$\gamma = \arcsin \frac{d_2 - d_1}{2a} \approx \frac{d_2 - d_1}{a}$$
 рад; $\gamma = \frac{d_2 - d_1}{a} \cdot 57^\circ$ град.

Довжина паса:

$$l_p = 2a \cdot \cos \gamma + 0.5\pi (d_2 + d_1) + \gamma (d_2 - d_1). \tag{4.17}$$

Кінематика пасових передач

Передаточне число:

$$u = \frac{\omega_{gx}}{\omega_{gux}} = \frac{n_{gx}}{n_{gux}} = (2...7)$$
. Рекомендовано $u = 2...5$.

Оскільки пасові передачі - це фрикційні передачі, то внаслідок перерозподілу зусиль у ведучій і веденій вітках на шківу відбувається ковзання паса на кутах охоплення β_1 і β_2 (рис. 4.3), тобто:

$$\upsilon_2 > \upsilon_1$$
, $\upsilon_2 = \upsilon_1 (1 - \xi)$, (4.18) де ξ – коефіцієнт ковзання, $\xi = 0.01...0.02$.

Виходячи з цього, можна записати:

$$u = \frac{d_2}{d_1(1-\xi)} \tag{4.19}$$

Силові параметри пасових передач

Тиск на опори від натягу паса:

$$F_a = 2F_0 \cos \gamma. \tag{4.20}$$

Тягове зусилля:

$$F_{t} = F_{1} - F_{2} = \frac{2T_{1}}{d_{1}}. (4.21)$$

Формула Ейлера:

$$\frac{F_1}{F_2} = e^{f\alpha}, \tag{4.22}$$

де f - коефіцієнт тертя;

 α - кут охоплення пасом меншого шківа. Сумісний розв'язок рівнянь (4.21) і (4.22) дає:

$$F_1 = F_t \frac{e^{f\alpha}}{e^{f\alpha} - 1}; \quad F_2 = F_t \frac{1}{e^{f\alpha} - 1}.$$
 (4.23)

Напруження в пасі:
$$\sigma_{\text{max}} = \sigma_p + \sigma_{32} + \sigma_{64}$$
, (4.24)

де σ_p - напруження розтягу;

 $\sigma_{_{32}}$ - напруження згину;

 σ_{su} - напруження від відцентрових сил.

$$\sigma_p = \frac{\sigma_k e^{f\alpha}}{e^{f\alpha} - 1},\tag{4.25}$$

де σ_k – корисні напруження.

$$\sigma_{32} = \frac{E\delta}{d_1},\tag{4.26}$$

де E – модуль пружності матеріалу.

$$\sigma_{e\mu} = 10^{-6} \rho_n v_1^2, \tag{4.27}$$

де $\rho_n = 1300 \text{ кг/м}^3$ густина матеріалу паса.

Розрахунок пасових передач по тяговій здатності

Такий розрахунок базується на експериментальних даних, які установлюють зв'язок між корисними напруженнями σ_{κ} і коефіцієн-

том ковзання ζ.

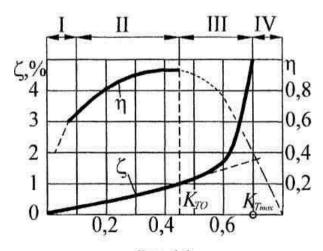

Рис. 4.4

- зона холостого ходу;

II - зона пружного ковзання;

зона часткового буксування; зона повного буксування.

$$\frac{1}{\sigma_0} = \frac{\sigma_n}{2\sigma_0} \,. \tag{4.28}$$

ковзання:

$$\xi = \frac{v_1 - v_2}{v_1} \cdot 100\%. \tag{4.29}$$

Коефіцієнт тяги:

Робоче навантаження рекомендується вибирати в районі критичного значення K_{TO} і зліва від нього. Цьому значенню відпові-

дає і η_{max} (рис. 4.4). Робота в зоні буксування допускається лише при

короткочасних перевантаженнях, наприклад, при пусках.

Корисні напруження в зоні критичного коефіцієнта тяги

$$\sigma_{KO} = K_{TO} 2\sigma_0, \tag{4.30}$$

де K_{TO} = 0,4...0,6 - для плоскопасових передач;

 K_{TO} = 0,7...0,9 - для клинопасових передач.

Для переходу до реальних передач вводять поправочні коефіцієнти, які враховують відхилення:

$$K_{\alpha} = 1 - 0.003(180^{\circ} - \alpha)$$
 - відхилення кута охоплення;

$$K_{\rm p} = 1,04 - 0,0004v^2$$
 — відхилення від швидкості;

 K_{n} - конструктивний коефіцієнт;

 K_p - коефіцієнт режиму роботи, $K_p = 1... 1,7$;

$$\left[\sigma_{K}\right] = \sigma_{KO} \frac{K_{\alpha}K_{0}K_{\Pi}}{K_{n}}$$
 – для плоскопасових передач; (4.31)

$$\left[\sigma_{K}\right] = \sigma_{KO} \frac{K_{\alpha}K_{\upsilon}}{K_{\upsilon}} - \text{для клинопасових передач.} \tag{4.32}$$

Розрахунок плоскопасових передач

За допустимими корисними напруженнями ширина паса:

$$b = \frac{1000P}{|\sigma_n| v\delta}. (4.33)$$

За допустимими робочими навантаженнями на одну прокладку:

$$d = \frac{1500P}{|q| \log \delta},\tag{4.34}$$

де $[q] = q_0 \frac{K_{\alpha} K_{\nu} K_{\Pi}}{K_{\nu}}$, а q_0 - допустиме робоче навантаження на одну прокладку.

Розрахунок клинопасових передач

За допустимими корисними напруженнями кількість пасів:

$$Z_{\Pi} = \frac{F_{t}}{A_{\Pi} \left[\sigma_{\Pi} \right] K_{Z}} \leq 8,$$

де K_z - коефіцієнт нерівномірності навантаження пасів; A_{Π} - площа поперечного перерізу паса. За допустимою питомою потужністю на один пас:

$$Z_{\Pi} = \frac{P_1 K_p}{P_0 K_{\alpha} K_L K_Z},\tag{4.35}$$

де P_0 - номінальна потужність, яка допускається для передачі одним пасом;

 P_1 - потужність на ведучому шківі;

 K_L - коефіцієнт довжини паса.

Розрахунок довговічності паса зводиться до перевірки частоти пробігів паса на шківах:

$$Z_{np} = \frac{\upsilon}{L} \le \left[Z_{np} \right], \tag{4.36}$$

де $\left[Z_{np} \right] \le 5 \, \mathrm{c}^{-1} \,$ - для плоскопасових передач;

 $\left[Z_{np}
ight]$ \leq 10c $^-$ - для клинопасових передач.

Передачі зубчастими пасами

Зубчасті паси виготовляють безконечними плоскими з виступами на внутрішній поверхні, які входять в зачеплення з зубцями на шківах (рис. 4.2, ∂).

Переваги: відносно малі габарити, відсутність ковзання, великі передаточні числа, високий ККД, мала витяжка, малі сили на валах і опорах.

Паси виготовляють із гуми методом лиття. Несучий шар виготовляється із стального троса d = 0,3...0,8 мм або із скловолокна.

Основним параметром передачі є модуль $m=\frac{p}{\pi}$. Форма зуба

трапецієвидна, висота зуба $h=0.6 \,\mathrm{m}$, найменша товщина зуба S=m, кут $2\beta=50^{\circ}$, товщина по западині $H=m+1 \,\mathrm{mm}$. Розрахункова дов-

жина паса $L_p = \pi m z_H$, де z_H - число зубців паса.

Модуль паса вибирається залежно від потужності передачі. Необхідна ширина паса:

$$b = \frac{1000PK_{v}}{v\left(\left[F_{n}\right] - \frac{qv^{2}}{g}\right)},\tag{4.37}$$

де P , кВт - потужність;

 $K_{\rm p}$ - коефіцієнт динамічного навантаження; $v, {\rm M/c}$ -швидкість;

 $[F_n]$, H/cм - допустиме питоме колове зусилля на пасу. q , H/cm \sim маса 1 м паса шириною в 1 см;

g - прискорення сили ваги, що дорівнює 9,81 м/с 2 .

$$[F_n] = F_0 K_p K_u K_H K_w , (4.38)$$

де F_0 - вибирається залежно від модуля; K_p - коефіцієнт режиму роботи;

 K_{μ} - коефіцієнт передаточного числа (тільки для приско-рювальних);

 K_{H} - коефіцієнт натягу;

 K_{w} - коефіцієнт ширини паса.

Сила навантаження на вали та опори:

$$F_e = (1...1, 2)F_t. (4.39)$$

Питання для самоконтролю

- 1. З чого складаються пасових передач
- 2. Назвати види пасових передач.
- 3. Які бувають паси?
- 4. Що таке шківи, з яких матеріалів їх виготовляють?
- 5. Для чого служать натяжні пристрої?